

UNIVERSITATEA

DUMINICĂ, 28 NOIEMBRIE, 20:15
LIGA I, ETAPA A XVII-A
STADIONUL „ION OBLEMENCO”, CRAIOVA

FCSB

BUM-BUM ANTE

Cu două goluri înscrise în doar 144 de minute jucate pentru Știința, Ante Roguljic e unul din cei mai eficienți marcatori din campionat. Promite că ne așteaptă mult mai multe lucruri bune, odată ce se va adapta mai bine și își va îmbunătăți condiția fizică. Cele mai interesante declarații din interviul cu Roguljic pe care-l găsiți în interiorul acestui supliment, mai jos:

„Rolul înfrângerilor este să învățăm din ele. Dacă vom învăța din ultimele două, batem FCSB-ul!”

„Am fost în tribune la meciul cu Dinamo și mi-am făcut un scenariu de vis în cap în care înscriam primul gol pentru Știința și mă bucuram în fața galeriei.”

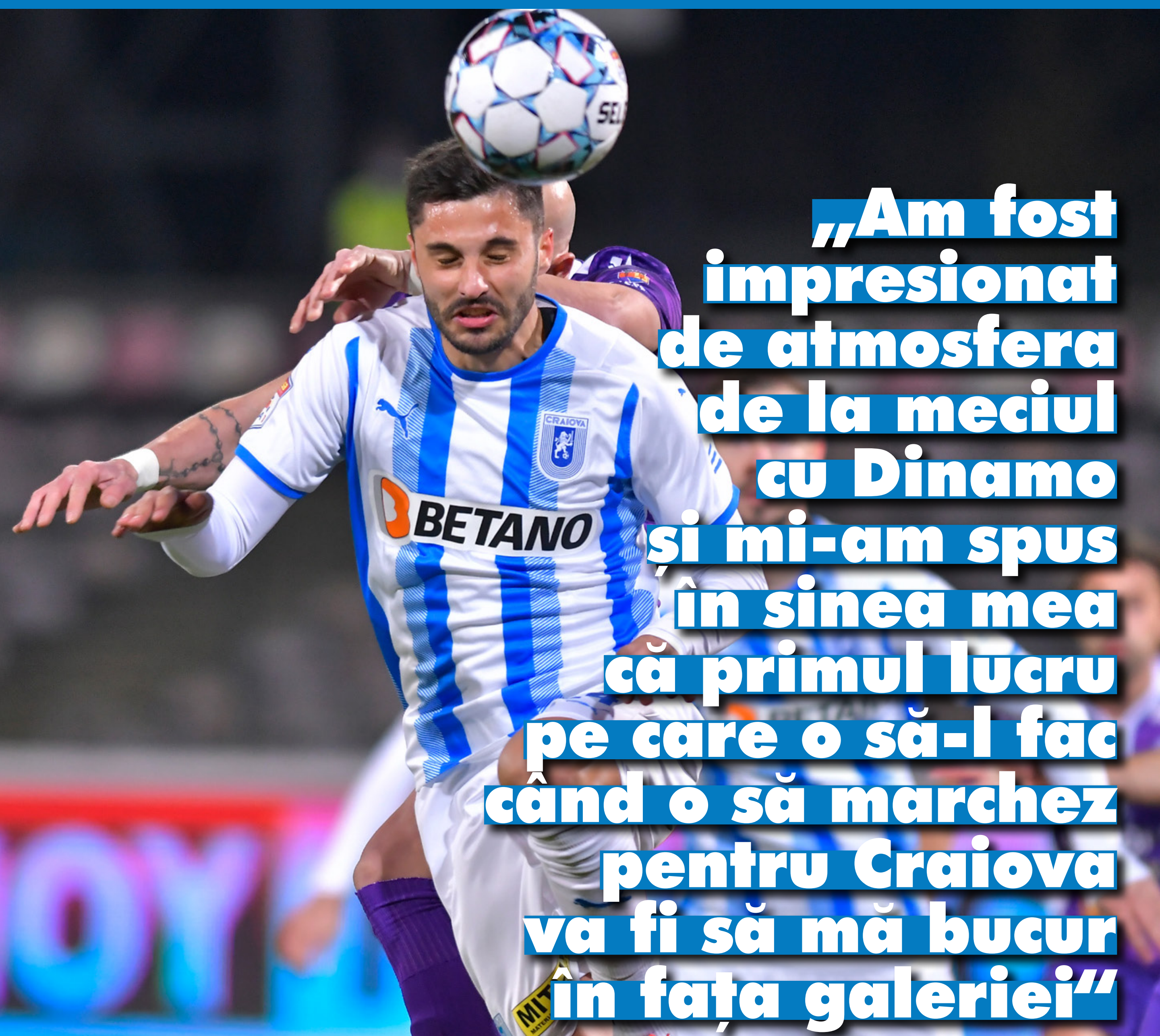
„Presiunea a început la 16-17 ani, când am jucat cu naționala Croației la un campionat european și unul mondial.”

„Nu pot să vă descriu în cuvinte ce simt oamenii din Split pentru Hajduk, dar sunt sigur că fanii Universității știu despre ce vorbesc.”

„Îmi place mult Reghecampf, e un tip comunicativ și apropiat de jucători de la care am învățat deja multe și sunt nerăbdător să învăț și mai mult.”

ROGULJIC:

„Am fost impresionat de atmosfera de la meciul cu Dinamo și mi-am spus în sinea mea că primul lucru pe care o să-l fac când o să marchez pentru Craiova va fi să mă bucur în fața galeriei”

Ca junior, **ANTE ROGULJIC** a fost un puști-minune al fotbalului croat. Selecționat la toate nivelurile de vârstă pentru echipele naționale „mici” ale Croației, a atins apogeul carierei internaționale în 2013, când a jucat pentru selecționata U17 la două turnee finale: Europeanul din Slovacia și Campionatul Mondial din Emiratele Arabe. În același an a fost transferat de gigantul european Red Bull Salzburg, dar nu a reușit să se impună la prima echipă, iar următorii ani i-a petrecut mai mult împrumutat la echipe unde a primit puține șanse de joc. Ante a venit însă la Craiova hotărât să arate că talentul lui e încă acolo, e foarte motivat, se declară fericit aici și e convins că Universitatea e locul unde va reuși să redevină un nume greu în fotbalul european. Un interviu pe larg cu croatul care a reușit deja 2 goluri în doar 144 de minute jucate pentru Știința, mai jos.

Ante, poți să ne spui povestea vieții și a carierei tale în câteva cuvinte? Care au fost cele mai importante momente?

Am iubit fotbalul de când mă știu, deci viața mea s-a legat de fotbal mai mereu. Când eram foarte mic îmi amintesc exact că eram nemulțumit că nu există posibilitatea să fac mai multe în acest sens, să joc la nivel competitiv, pe teren mare, să fac parte dintr-o echipă. Poate și de aceea momentul cel mai important din cariera mea a fost cel în care am fost selecționat pentru Naționala de juniori a Croației încă de la o vârstă fragedă, adică exact ce visam eu. Cât despre restul vieții, oamenii pe care îi iubesc și care mă iubesc sunt cei care creează acele momente importante.

Apropo de selecția la juniorii Croației, ai jucat pentru absolut toate nivelurile de vârstă la Naționala țării tale și erai considerat un copil-minune al fotbalului. Eram curioși dacă un om atât de pasionat de fotbal, dar și cu atât de mult succes, a mai avut copilărie. Te jucai și jocuri simple, făceai și chestii banale de copil, sau ai simțit presiunea aceea profesională și te-ai maturizat de la o vârstă foarte fragedă?

Cât am fost copil nu simțeam deloc vreo presiune, din contră, aveam acea pasiune pentru fotbal care mă făcea să mă dedic lui cu mare plăcere. Dar în același timp nici nu mi s-a părut că am avut o copilărie foarte diferită față de cea a colegilor și prietenilor mei. E adevărat, pe la 15-16 ani a început să apară și presiunea. Mai ales că în acea perioadă începuseră și meciurile grele la Națională, cu Naționala U17 a Croației am jucat și la Euro, dar și la Campionatul Mondial. Vă dați seama că, deși eram niște copii, să performăm la un nivel atât de înalt era ceva foarte dificil, mai ales pe plan psihic.

Cea mai frumoasă amintire a ta de când erai copil, prima care îți trece prin cap?

Când am marcat primul meu gol pentru Naționala Croației, în

fața întregii mele familii. Eram foarte mic și sincer nu-mi mai amintesc cu cine am jucat, însă era primul meu meci pentru Națională, familia venise să mă vadă, iar faptul că am marcat s-a simțit incredibil.

E clar deja că ai o înclinație pentru golurile la debuturi. Ziceai că ai înscris la debutul pentru Naționala Croației, suporterii știu deja că ai înscris la debutul pentru Universitatea, iar noi știm și că ai înscris și la debutul pentru Red Bull Salzburg. Ți mai amintești acel gol și cum a fost perioada petrecută în Austria în general?

Da, îmi amintesc acel meci, deoarece a fost unul eliminatoriu, cu Wacker Innsbruck, în Cupa Austriei, și am câștigat greu, după prelungiri, cu un gol decisiv marcat de mine. Am intrat în minutul 80, la scorul de 0-0, primele 90 de minute s-au terminat așa, după care a fost 1-1, iar eu am marcat în minutul 117, cu capul, golul calificării în faza următoare. Cât despre perioada din Austria, a fost una plăcută, Red Bull Salzburg e un club foarte mare și am fost mândru să joc pentru ei, însă acum sunt la Craiova și sunt foarte fericit aici, așa că mă concentrez 100% pe ce am de făcut pentru echipa mea actuală.

Ești și microbist, pe lângă că ești fotbalist? Cu ce echipă ții și cine e jucătorul tău preferat?

Da, sunt un mare microbist. Pentru că m-am născut la Split, Hajduk este clubul pe care l-am susținut de mic copil și o s-o fac mereu. Sincer, nu cred că există om care să iubească fotbalul în Split și care să nu susțină pe Hajduk. Sentimentul acesta e ceva absolut special, ce nu pot să vă descriu în cuvinte, dar sunt sigur că fanii Universității ar înțelege destul de bine despre ce vorbesc. Cât despre jucătorul meu preferat, el e Luka Modric. E un fotbalist imens, care a însemnat enorm nu doar pentru Croația, ci pentru fotbalul mondial în general. Îmi place cu atât mai mult cu

cât joacă și mijlocas, a luat și Balonul de Aur, ce să mai zic, toți în Croația suntem foarte fericiți să-l avem.

De ce ai ales să vii la Universitatea și ce speri să realizezi aici?

În momentul în care am primit oferta am vorbit cu câțiva oameni din club și mi-au dat foarte multă încredere, mi-au părut oameni foarte drăguți, iar eu am auzit și din alte părți doar lucruri foarte frumoase despre Craiova. Așa că am acceptat destul de repede, iar acum sunt mândru de asta, pentru că chiar mă simt foarte bine aici. Legat de ce sper să realizez aici, nici n-aș ști cu ce să încep,

îmi propun foarte multe, dar deja știu foarte bine ce așteaptă toată lumea aici și am ajuns și eu să visez la același lucru: vreau să fiu campion cu Universitatea. Evident, apoi îmi doresc, la fel ca noii mei colegi, să reprezentăm România și Craiova cu cinste în Europa.

Ce diferențe și ce asemănări vezi între Liga I și celelalte campionate în care ai jucat?

Mi se pare un campionat foarte asemănător cu cel al Croației și mai puțin cu celelalte în care am jucat. Atât stilul de fotbal seamănă, destul de tehnic și de orientat către spectacol, cât mai ales pasiunea oamenilor pentru acest sport, foarte mare și în Croația și în România. Sincer, mie Liga I mi se pare un campionat atrăgător, echipele își propun să joace ofensiv și sunt la căutare jucătorii tehnici, de pildă în Austria echipele și stilul de joc sunt mult mai fizice.

Ai jucat doar 144 de minute la Universitatea, dar ai înscris deja 2 goluri. Crezi că ar trebui să ne așteptăm la mult mai mult odată ce vei fi la un nivel fizic mai bun? Sau ce altceva crezi că trebuie să îmbunătățești ca să joci mai constant?

Sigur că puteți aștepta mai mult, în fond abia am început (*râde*). Am ajuns aici destul de târziu, campionatul era deja în curs, echipa era formată, așa că am avut și încă am nevoie de o perioadă de adaptare. E adevărat și că nivelul meu de pregătire fizică nu a fost și încă nu este, de fapt, cel optim. Cât despre îmbunătățit, de asta ne-am apucat de fotbal, cred, ca să ne îmbunătățim constant, deci de asta sunt aici și asta urmăresc, să fiu mai bun în fiecare zi.

Sincer, care au fost primele tale impresii despre România și despre Universitatea Craiova?

Foarte sincer vă zic că mi-a plăcut totul de la început. Oamenii sunt drăguți, clubul este la un nivel de profesionalism foarte bun, iar eu, așa cum am mai spus, sunt foarte fericit să fiu aici și

o să dau absolut tot ce am ca să aduc un plus acestei echipe și să fim mai buni cu fiecare sezon.

Ai marcat primul tău gol pentru Craiova în fața Peluzei Nord și te-ai bucurat în fața lor, a suporterilor noștri cei mai înfo-cați, după aceasta. Cum te-ai simțit în acele momente?

Oh, a fost ceva minunat și, ca să fiu foarte sincer cu voi, a fost ceva ce mi-am imaginat și speram să se întâmple. Aveam acest

„scenariu perfect“ în cap încă de când am fost pe stadion ca supporter la meciul de dinainte, cu Dinamo, și am văzut cât de pasionali sunt fanii. Așa că mi-am zis spus în sinea mea că primul lucru pe care o să-l fac când o să marchez pentru Universitatea va fi să mă bucur în fața galeriei. Nu știam că o să se întâmple chiar la primul meci și chiar la poarta la care stă galeria, dar iată, uneori când îți dorești foarte tare un lucru se întâmplă chiar mai bine decât ți-l imaginaseși, chiar a ieșit perfect și nu voi uita acele clipe.

Ce ne poți spune despre Laurențiu Reghecampf, ce impresie ți-a lăsat față de alți antrenori cu care ai lucrat?

Îmi place foarte mult de domnul antrenor. În primul rând îmi place ce relație încearcă să construiască cu noi, jucătorii: vrea mereu să îl simțim ca pe unul dintre noi, să îi putem spune orice, asta e foarte important. E un tip foarte comunicativ, știe să vorbească foarte bine pe limba noastră și sunt foarte nerăbdător să învăț cât mai multe lucruri de la el. De altfel simt că am învățat multe de la el deja și, repet, sunt entuziasmat să lucrez cu Laurențiu Reghecampf.

Am pierdut ultimele două meciuri deși arătasem excelent în perioada de dinainte, când am reușit multe victorii consecutive. Care crezi că au fost principalele cauze pentru aceste înfrângeri?

E adevărat că am pierdut și e frustrant, pentru că sincer nu cred că meritam să pierdem niciunul dintre aceste meciuri. În special cu Pitești a fost clar că începusem excelent, dar apoi am jucat 80 de minute fără un jucător și a fost dificil. Dar chiar și așa eu zic că am arătat foarte bine și nu meritam să pierdem nici după eliminarea lui Crețu. Înfrângerile însă sunt parte din fotbal, ne propunem să învățăm din ele, deoarece categoric sunt multe lucruri pe care le putem îmbunătăți și sperăm să începem să o facem cât de curând și să batem FCSB-ul.

Meciul următor e unul foarte important pentru noi, deoarece jucăm împotriva unei rivale în campionat. Care e atmosfera din vestiar înainte de meciul cu FCSB și ce crezi că ne trebuie ca să plecăm mai fericiți de la stadion de această dată?

Atmosfera este una foarte bună, cele două înfrângeri nu au schimbat nimic în acest sens, poate chiar din contră, ne-au strâns și mai mult laolaltă și ne-au făcut să ne concentrăm și mai bine. Cred că dacă vom fi mai disciplinați cu ceea ce ne cere domnul antrenor și mai atenți în general vom câștiga. De asemenea, avem mare nevoie să credem în noi înșine. Eu cred în acest grup, mi se pare că avem fotbaliști de mare calitate și cred sincer că putem juca mult mai bine decât am făcut-o în ultimele partide.

Ce pasiuni mai ai pe lângă fotbal și ce faci când ai o zi mai proastă?

Tenis, 100%. Joc foarte mult în timpul liber, în special în Croația jucam, sper să o fac și aici. Când am o zi mai proastă sincer încerc să nu mă gândesc foarte mult la asta și să mă deconectez ascultând niște muzică sau jucându-mă puțin pe Play Station.

Cine sunt cei mai importanți oameni din viața ta și cum i-ai descrie?

Cei mai importanți oameni pentru mine sunt familia mea și logodnica mea. Îmi e greu să-i descriu, să zicem că pentru mine nu se compară cu nimeni altcineva de pe lume.

Mulțumim și în final te-am ruga să transmiți un mesaj și fanilor care citesc acest interviu.

Dragii noștri, vă mulțumim pentru că ne sunteți mereu aproape și ne pare rău că v-am întristat în ultimele două meciuri, dar duminică este momentul să strângem rândurile, să învingem și apoi să sărbătorim împreună, ca de obicei. În rest, vă doresc tot binele din lume nu doar în momentele când joacă echipa pe care o iubiți, ci și în viață în general.

Reality show-ul Ligii I

- Cu două săptămâni înaintea meciului de astăzi, adversarii noștri își concediau al doilea antrenor deși doar ce se terminase turul sezonului regulat: Edward Iordănescu părăsea echipa din Berceni după 8 victorii, un egal și o înfrângere în palmaresul personal. Bucureștenii îl au astăzi pe bancă pe Anton Petrea, după ce începuseră sezonul sub comanda lui Dinu Todoran.
- FCSB are 8 jucători noi față de sezonul trecut: Andrei Dumiter, Ivan Mamut, Claudiu Keșeru, Ianis Stoica, Andrei Cordea, Valentin Gheorghe, Constantin Budescu și Paulo Vinicius.
- După ce a marcat 24 de goluri sezonul trecut, Florin Tănase este întrecut în acest an în clasamentul golgheterilor rivalilor de surprinzătorul Ianis Stoica. Deși a jucat doar 586 de minute pentru echipa sa (față de 1207, câte a bifat Tănase), fotbalistul de 18 ani a înscris de 6 ori.
- Andrei Vlad este de departe lider ca minute jucate în tabăra adversă. Portarul venit de la Universitatea a fost pe teren 1560 de minute, față de 1252 și 1242, câte au locurile 2 și 3, Crețu și Cordea.

- FCSB a jucat în ultima partidă din campionat într-un 4-3-3 cu Vlad în poartă, Crețu, Vinicius, Miron și Ovidiu Popescu în apărare, Șut, Olaru și Tănase la mijloc și Cordea, Octavian Popescu și Keșeru în atac. Într-o cea mai scumpă formulă de start gândită de site-ul transfermarkt, bucureștenii ar arăta așa: Vlad – Haruț, Miron, Cristea, Radunovic – Olaru, Ov. Popescu, Tănase – Oct. Popescu, Coman, Keșeru. FCSB are o valoare estimată a lotului de 32,35 milioane de euro, față de 21,10 milioane, la cât e evaluată Universitatea.
- FCSB a pierdut ultimul meci jucat pe Ion Oblemenco, un 2-0 pentru Știința pe 29 aprilie 2020. Cu Marinos Ouzounidis pe bancă, Universitatea învingea prin golurile lui Cicâldău și Nistor, al doilea înscris în 10 oameni, după eliminarea lui Bogdan Vătăjelu în minutul 54. După o perioadă neagră în fața FCSB-ului în primii ani de după promovare, situația ultimelor 5 întâlniri directe este foarte echilibrată: 2 victorii de fiecare parte și un egal. În ultimul meci direct, FCSB a trecut cu 4-1 de Craiova, după un meci în care Jovan Markovic ne mai îndulcea amarul cu un gol de generic.

AMINTIREA SĂPTĂMÂNII

24 noiembrie 2014: ultima reprezentatie de gală pe vechiul Oblemenco

Dacă în numărul trecut povesteam despre primul meci jucat în istorie pe vechiul Central, pe 29 octombrie 1967, în acesta a venit timpul să povestim despre ultimul mare meci al Științei pe stadionul care i-a fost casă 47 de ani.

Pe 24 noiembrie 2014, cu Sorin Cârțu și Emil Săndoi pe bancă, Universitatea învingea Rapidul cu 2-0 la capătul unui meci foarte spectaculos, în care a marcat două goluri superbe prin Brandan și Bawab și a mai avut două bare și alte câteva ocazii mari. Meciul de atunci din Bănie începea furtunos când, în minutul 2, puștiul de 17 ani Andrei Ivan scăpa singur cu Bornescu, dar era blocat în ultima clipă de un fundaș advers. Golul înscris de Bawab

în prelungiri în poarta fostului jucător de la FC U Craiova a fost unul dintre cele mai frumoase ale sezonului și, probabil, unul dintre cele mai frumoase din istoria Universității. A fost un meci pe cinste, ultimul de pe vechiul Oblemenco care merită amintit în paginile și biții de arhivă a fotbalului, peste ani.

De la acel meci cu Rapid, Știința mai juca doar două partide pe legendarul stadion: un 2-0 cu Ceahlăul, marcatori Bawab și Herghelighiu, și un 0-1 cu FCSB la meciul de final, după un penalty caracteristic acordat de Alexandru Tudor bucureștenilor.

La doar 3 săptămâni de la acel meci cu Rapid, stadionul pe care am trăit cu toții atâtea clipe minunate respira pentru ultima oară adânc, apoi își dădea suflarea. Scaunele și gardurile erau demonstrate și făcute grămadă pe pistă și gazon, într-o priveliște tristă. La trei ani de la acea demolare, însă, noul stadion din Craiova era inaugurat, într-un amical al Universității cu Slavia Praga, și devenea, ar fi mulți de acord și astăzi, cel mai frumos stadion din țară. Pe OZN-ul (vulcanul, după alte surse) nostru iubit încercăm astăzi o nouă revanșă cu FCSB. Să fie și pentru acea seară tristă de noiembrie 2014, când ne-au înghețat lacrimile pe obraji!